

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2018 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale XVII Karnym - Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: SSO Alina Siatecka

Sędziowie: SSO Anna Judejko

SSR del. do SO Robert Kubicki (spr.)

Protokolant: p.o. stażysty Beata Jopek

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań Nowe Miasto Jana Szudrowicza

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2018 roku na rozprawie

sprawy **A. S.**

oskarżonego o popełnienie przestępstwa z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

na skutek apelacji prokuratora od wyroku Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 17 października 2017 roku, sygn. akt III K 656/17

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
2. koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi Skarb Państwa.

Robert Kubicki Alina Siatecka Anna Judejko

UZASADNIENIE

Prokurator Prokuratury Rejonowej Poznań – Nowe Miasto w Poznaniu skierował przeciwko oskarżonemu A. S. akt oskarżenia w którym zarzucił mu popełnienie przestępstwa z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. polegającego na tym że w dniu 26.01.2017 roku w P. używając przemocy dokonał rozboju na osobie S. P. w wyniku którego utraciła ona torebkę skórzaną koloru granatowego z zawartością gotówki w kwocie 700 zł, dokumenty w postaci dowodu osobistego, karty ZUS, portfel skórzany koloru czarnego z zawartością gotówki w kwocie 130 zł oraz telefonu komórkowego marki N. (...) o łącznej wartości strat 1.270 zł na szkodę S. P., przy czym powyższego przestępstwa dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne.

Wyrokiem z dnia 17 października 2017 roku Sąd Rejonowy Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu uznał oskarżonego A. S. za winnego przestępstwa z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. popełnionego w sposób opisany w akcie oskarżenia z tą zmianą, iż przyjął, że oskarżony działał w warunkach multirecydywy tj. będąc uprzednio skazany za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i w ciągu 5 lat po odbyciu w dniach 01.10.2011 r., 02.10.2011 r. i w okresie od 25.12.2013 r. do 04.03.2015 r. kary łącznej 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim z dnia 31.10.2013 r. sygn. II K 13/13, który objął m.in. karę 1 roku pozbawienia wolności wymierzoną w sprawie II K 1551/11 i za to na podstawie art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. wymierzył mu karę 3 lat pozbawienia wolności.

W punkcie 2 wyroku Sąd na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek kompensacyjny w postaci obowiązku naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej S. P. kwoty 1.270 zł, zaś w punkcie 3 zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania od 08.02.2017 roku godz. 16.20 do 10.02.2017 roku godz. 16:20 tj. 2 dni

Apelację od powyższego wyroku na korzyść oskarżonego skierował Prokurator. Zaskarżonemu wyrokowi na podstawie art. 427 § 2 k.p.k. i art. 438 pkt 1 k.p.k. zarzucił:

- obrazę prawa materialnego, a to art. 64 § 2 k.k. polegającą na jego błędnym zastosowaniu i przyjęciu, że oskarżony popełnił przypisane mu przestępstwo w warunkach określonych w tym przepisie, podczas gdy prawidłowa ocena uprzedniej karalności oskarżonego nie dawała podstaw do przyjęcia, że przypisanego mu czynu z art. 280 § 1 k.k. dopuścił się on w warunkach multirecydywy

Przy tak ukształtowanym zarzucie Prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia i skazanie oskarżonego za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz wymierzenie mu za to przestępstwo kary 2 lat pozbawienia wolności, a także orzeczenie środka kompensacyjnego naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej kwoty 1.270 zł.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja Prokuratora okazała się bezzasadna.

W przedmiotowej sprawie Sąd Rejonowy w wyroku zaprezentował odmienny pogląd od wyrażanego przez Prokuratora w akcie oskarżenia i konsekwentnie podtrzymanego w apelacji, a dotyczącego kwestii czy przypisanego mu przestępstwa oskarżony A. S. dopuścił się działając w ramach multirecydywy z art. 64 § 2 k.k. (stanowisko Sądu Rejonowego), czy też w ramach recydywy określonej w art. 64 § 1 k.k. (stanowisko Prokuratora).

Poza sporem pozostawały ustalenia faktyczne dotyczące odbytej wcześniej przez oskarżonego kary pozbawienia wolności wymierzonej za przestępstwo popełnione w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k. Przypomnieć należy, że w dniach 01.10.2011 rok, 02.10.2011 r. i w okresie od 25.12.2013 r. do 04.03.2015 r. oskarżony A. S. odbył karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim w sprawie II K 13/13, a wyrokiem tym objęto karę 1 roku pozbawienia wolności orzeczoną za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. przypisane oskarżonemu w sprawie Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim o sygn. akt II K 1551/11

Prokurator zaprezentował pogląd, iż „ponowne popełnienie przestępstwa” w rozumieniu art. 64 § 2 k.k. oznacza popełnienie takiego samego przestępstwa jak przypisane oskarżonemu wcześniej w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k. i jednocześnie wymienionego w enumeratywnym katalogu z art. 64 § 2 k.k.

W tym miejscu należy przypomnieć, iż zgodnie z treścią art. 64 § 2 k.k. o działaniu w ramach multirecydywy mówimy wówczas, gdy „(...)sprawca uprzednio skazany w warunkach określonych w § 1, który odbył łącznie co najmniej rok kary pozbawienia wolności i w ciągu 5 lat po odbyciu w całości lub części ostatniej kary popełnia ponownie umyślne przestępstwo przeciwko życiu lub zdrowiu, przestępstwo zgwałcenia, rozboju, kradzieży z włamaniem lub inne przestępstwo przeciwko mieniu popełnione z użyciem przemocy lub groźbą jej użycia (...)”

Sąd Okręgowy podziela, w zakresie ustalenia przesłanek do stwierdzenia tzw. multirecydywy, pogląd zaprezentowany w uzasadnieniu wyroku Sądu I instancji, a mianowicie, iż użyte w art. 64 § 2 k.k. określenie „ponownie” oznacza, że dla przyjęcia multirecydywy konieczne jest uprzednie skazanie sprawcy w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k., ale nie za jakiegokolwiek przestępstwo umyślne, lecz albo za takie samo przestępstwo jak aktualnie zarzucone (tzw. recydywa jednorodząjowa), albo za przestępstwo należące do którejkolwiek z kategorii przestępstw wymienionych w art. 64 § 2 k.k. (tzw. recydywa grupowa).

W tym zakresie warto odwołać się konsekwentnego stanowiska wyrażanego przez Sąd Najwyższy już od czasu uchwały podjętej na gruncie regulacji art. 60 § 2 kodeksu karnego z 1969 roku (treść przepisu regulującego multirecydywę tożsama z aktualną treścią art. 64 § 2 k.k.). W uchwale z dnia 25 kwietnia 1996 roku w sprawie I KZP 3/96 Sąd Najwyższy stwierdził:

„Użyte w art. 60 § 2 k.k. określenie "ponownie" oznacza, że dla przyjęcia powrotu sprawcy do przestępstwa - popełnionego w warunkach określonych w tym przepisie - konieczne jest uprzednie skazanie sprawcy z zastosowaniem art. 60 § 1 k.k., ale nie za jakiegokolwiek przestępstwo umyślne, lecz albo za takie samo przestępstwo, jak aktualnie zarzucone (tożsamość jednostkowa), albo za przestępstwo należące do tej samej grupy przestępstw, które zostały wymienione w art. 60 § 2 k.k. (tożsamość rodzajowa).”

Identyczne stanowisko wyrażane było również przykładowo w Wyroku Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2016 roku w sprawie V KK 447/15, Wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 19 sierpnia 2015 roku w sprawie II AKa 185/15, czy też postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 11 grudnia 2013 roku w sprawie IV KO 67/13

W ocenie Sądu Okręgowego niewątpliwie możemy mówić o tożsamości rodzajowej pomiędzy przestępstwem kradzieży z włamaniem a przestępstwem rozboju i dlatego też Sąd podziela stanowisko wyrażonego w zaskarżonym wyroku Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda.

Zważywszy na powyższe w punkcie 1 wyroku Sąd Okręgowy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Mając na uwadze, iż apelację skierował wyłącznie oskarżyciel publiczny i nie została ona uwzględniona zgodnie z treścią art. 636 § 1 k.p.k. koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi Skarb Państwa o czym orzeczono w punkcie 2 wyroku.

Robert Kubicki Alina Siatecka Anna Judejko